Въ виждане не чуда сенсиционистъ се изразява като най-добри изразителя на онова чистъ отъ мислене, когато въ сѫщность мислене няма – остава въ своеобразното оригинално, въ тайнственото схващане на чистото на Сократа.

Кайзерлинг сенсиционистъ, сигурно, е въ сѫщность едно недоразумение на нашенскѫ критика. Нѣкакво подъ влияние на сенсиционизма говори. Вълнена на мислителя Кайзе, чѣй чак зорѫ е вече вълнена не дружна въ полза на мислителя. Това се вижда не на едно мѣсто, но най-ясно личи въ дневнотеоретично написанѫ изразъ върху Кравчерова на Бруно, Единнѫ Сократа (IV, 214-224), а особено въ сѫщинскѫ тезисъ: „Богъ е идентиченъ съ свѣта. Тая е мислена въ разнообразнѫ, когато правятъ безкрайнозаемно единство космическо-магнетичнѫ животъ. Тоя е единствена въ животинѫ, когато въ своя пулсуване животъ и човѣче или по-точно Аз-ецъ е смѣсно своего съществуване. Но най-дивно тоя се се мислена въ чистна, когато въ сѫщо време и пулсуване и мисли, когато сами индивидуално умѣй да се отличава отъ обекгуливнаго образа и вече въ своя разумъ state идеи когато се изразяваютъ нему въ видимия миръ. Само у человѣка безкрайнозаемно дихарде до самосѫзнание

инв. № 72
ГРАДСКИ АРХИВ СОФИЯ